

REZUMAT

Prezenta teză aduce o contribuție originală la înțelegerea structurii și funcționării modelelor economice aplicate industriei de apărare, printr-o analiză comparativă și integrată care cuprinde atât perspectiva economică, cât și dimensiunile geopolitice, instituționale și tehnologice.

Un rezultat important al cercetării constă în identificarea condițiilor structurale necesare pentru funcționarea eficientă a modelului hibrid european: coerență instituțională, convergență strategică între state, stimulente pentru inovare, mecanisme de achiziții coordonate și reducerea rivalităților dintre campionii industriali naționali.

Germania, Franța, Italia și Polonia- state membre ale Uniunii Europene – sunt analizate detaliat și relevă traiectorii distincte în construirea autonomiei strategice, reflectând diferențe istorice, economice și culturale. Franța și Germania acționează ca motoare ale integrării industriale și tehnologice europene, Italia adoptă o strategie de nișă combinată cu participare la proiecte comune, iar Polonia urmează o strategie de consolidare accelerată, dublată de deschidere transatlantică. Ca urmare a acestor constatări, lucrarea argumentează că autonomia strategică europeană nu poate fi realizată fără o aliniere funcțională între strategiile naționale, precum și obiectivele comune de dezvoltare industrială.

Studiul de caz dedicat României adaugă o dimensiune analitică regională și relevă oportunitățile, dar și constrângerile specifice unui stat aflat în tranziție postcomunistă. Lucrarea demonstrează că o politică industrială coerentă, axată pe integrarea în lanțuri de producție europene și dezvoltarea de capacități tehnologice proprii, poate propune o direcție strategică de specializare industrială pentru România în cadrul inițiativelor europene, transformând sectorul național de apărare într-un vector de dezvoltare economică și securitate.

În concluzie, cercetarea susține necesitatea unei politici economice europene unitare și proactive în domeniul apărării, transformatoare pentru acest sector și dezvoltată într-un pilon esențial al autonomiei strategice. Totodată, prin stimularea inovației, crearea de locuri de muncă și reducerea vulnerabilităților externe, se evidențiază faptul că politicile economice aplicate în industria de apărare pot genera efecte pozitive asupra economiei naționale. Astfel, lucrarea contribuie la dezvoltarea unei perspective integrate asupra securității economice europene, într-un context internațional marcat de instabilitate, competiție tehnologică și necesitatea unei adaptări strategice profunde.